

Arrest

nr. 348 749 van 22 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 24 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 18 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 april 2026.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 18 november 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 17 juli 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en kreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 16 juli 2026. Hij kreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot

2 augustus 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, Antwoord Griekse Dublinunit). Verzoeker betwist dit niet (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6).

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing vermeldt hierover het volgende:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde weliswaar dat u op heden kampt met slaapproblemen en dat u hiervan in Griekenland reeds last ondervond. Hier in België zou u hiervoor in behandeling zijn en slaapmedicatie innemen (CGVS notities persoonlijk onderhoud (verder NPO), p. 2-3). U legt hieromtrent kopieën neer van een medicatievoorschrift en–innameschema uitgeschreven door Dr. L.L. op 24 maart 2025 (documenten 9 en 10; zie groene map administratief dossier). U komt wat betreft de behandeling die u hier in België zou volgen met betrekking tot uw slaapproblemen evenwel nergens verder dan het uiten van blote beweringen die op geen enkele manier gestaafd worden. U kan overigens zelf niet verduidelijken door wie u precies behandeld wordt. Bovendien kunnen volgende zaken worden opgemerkt betreffende de door u neergelegde documenten. Het voorschrift vermeldt louter het geneesmiddel Zaldiar dat gebruikt wordt als pijnstiller (Geneesmiddeleninformatiebank Zaldiar 37,5/325 mg; zie groene map administratief dossier). Dit neemt u naar eigen zeggen omwille van uw kniepijn (NPO, p. 3). Van een slaapmiddel is er op het voorschrift nergens sprake. Op het innameschema wordt, naast Zaldiar, ook het geneesmiddel Lyrica vermeld, hetgeen wordt voorgeschreven aan patiënten die lijden aan epilepsie, neuropathische pijn en generaliseerde angststoornis (Geneesmiddeleninformatiebank - Lyrica 300 mg; zie blauwe map administratief dossier). Bovendien kan uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde voorschriften blijken hoelang u deze medicatie nog dient te nemen. Daarbij toont u tijdens de afronding van het persoonlijk onderhoud plots een foto van een doos waarop ‘Lorazepam’ staat geschreven en verklaart u deze medicatie te nemen voor uw slaapproblemen. De dokter in het opvangcentrum heeft u deze voorgeschreven omdat u ’s nachts piekert over onder andere uw gezin in Gaza (NPO, p. 16). Het loutere feit dat u een foto van een doos Lorazepam voorlegt, kan niet aantonen dat dit medicijn u persoonlijk werd voorgeschreven en u dit (op heden) ook effectief neemt. Dit terzijde, ook al zou het vaststaan dat u sinds u hier in België bent wordt behandeld en medicatie inneemt omwille van uw slaapproblemen, dan nog volstaat zulks niet om te besluiten tot het bestaan van procedurele noden die bijzondere maatregelen behoeven in het kader van uw deelname aan de procedure om internationale bescherming.

U haalde zulks ook zelf niet aan (zie NPO), in het kader van uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u zelfs uitdrukkelijk dat er geen zulke noden om omstandigheden zijn, (zie vragenlijst Bijzondere Procedurele Noden, DVZ), en de Commissaris-generaal beschikt ook niet over elementen die hier op kunnen wijzen. U bleek doorheen het onderhoud voldoende alert en slaagde erin coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van uw verzoek om internationale bescherming in België. Bovendien bevestigt u dat u er, ondanks dat u de voorgaande avond een slaapmedicijn had ingenomen, in bent geslaagd juiste verklaringen af te leggen. U bevestigde op het einde van het persoonlijk onderhoud ook uitdrukkelijk alle vragen goed begrepen te hebben (NPO, p. 16).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Bij aanvang van de procedure gaf verzoeker aan dat hij een psycholoog zag, omdat hij het zeer moeilijk heeft sinds hij nog in Gaza was, hij zat in de gevangenis opgesloten. Hij verklaarde meermaals dat hij psychologische problemen heeft, omdat hij zijn kinderen mist die hij toen al een jaar niet meer had gezien (DVZ-dossier, stuk 7, Bijkomende verklaringen M-status Griekenland).

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”;
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”;
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen

worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen zoals informatie van UNHCR, NANSSEN-note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de huidige bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de besteden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker, een 37-jarige, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij een Palestijn is uit Gaza en dat hij al een lange migratiereis achter de rug heeft. Hij verwijst naar zijn verklaringen over zijn slaapproblemen die hij heeft door de situatie van zijn familie in Gaza en het feit dat hij medicatie neemt.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft erkent, merkt de Raad op dat er actueel geen medische en/of psychologische attesten voorliggen die verzoekers psychologische problemen staven. De ULYSSE-rapporten die verzoeker neerlegt over de verhoogde kwetsbaarheid van Palestijnen in België, alsook andere getuigenissen van verenigingen en ziekenhuizen, doen hier niet anders over denken. Ook aangehaalde rechtspraak van de Raad over mogelijke bijzondere kwetsbaarheden van Palestijnse verzoekers is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid in concreto aan te tonen. Aldus doet verzoeker geen afbreuk aan wat reeds in de bestreden beslissing werd vastgesteld:

“U zegt ook te kampen met kniepijn doordat u hieraan meermaals bent geopereerd in Palestina. In België bestaat uw behandeling louter uit het innemen van pijnstillers (NPO, p. 3). Verder wordt u hier gemasseerd door een kinesist om de lichamelijke gevolgen te verlichten van de periode die u op straat doorbracht in Griekenland (NPO, p. 15-16). Bij aankomst kreeg u ook medicatie om de ‘bultjes’ op uw huid te verhelpen, deze gingen na één of twee weken weg (NPO, p. 16). U zou in Griekenland ook tandproblemen hebben gehad alsook is uw zicht erop achteruit gegaan. U hebt hiervoor binnenkort afspraken bij een tandarts en een oogarts in België (NPO, p. 15).

Uit de informatie die u hebt verstrekt omtrent uw medische problemen en de door u ontvangen behandelingen blijkt evenwel geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsproblemen niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken die zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.”

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke

elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In zoverre verzoeker nog kritiek uit op de afwezigheid van steunmaatregelen, bemerkt de Raad dat, gelet op wat voorafgaat, verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft aangetoond. Daarnaast geeft hij op geen enkele manier duiding over welke steunmaatregelen hij al dan niet had moeten ontvangen gedurende de procedure. Bovendien antwoordde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken “nee” wanneer hem gevraagd werd naar elementen of omstandigheden die het vertellen van zijn verhaal of deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (DVZ-dossier, stuk 7, Vragenlijst “Bijzondere procedurele noden”). Er kan aldus redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd werden en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

7. De Raad benadrukt hierbij dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt tot 16 juli 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest.

8. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken.

Zulke inspanningen blijken echter niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

De bestreden beslissing merkte immers terecht op:

“Dat u de taal niet (voldoende) machtig bent en aldus niet voldeed aan de gestelde voorwerpen, betekent hoegenaamd niet dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt. Uit niets blijkt overigens dat u pogingen ondernam u de Griekse taal eigen te maken.

Verder blijkt duidelijk uit uw verklaringen dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland ook geen doorgedreven pogingen hebt ondernomen om aan een job te geraken. U verklaart dat u noch in Kos noch in Athene, de twee plaatsen waar u verbleef tijdens uw periode in Griekenland, ‘niet hard of veel’ hebt gezocht naar werk (NPO, p. 13). In Kos hebt u niets meer ondernomen dan een tiental keer naar een kruispunt te gaan om te zien of men werkkrachten voor de landbouw zocht maar er was niet genoeg werk (NPO, p. 12). Bovendien verwijst u, zoals eerder besproken, naar de taalbarrière in Griekenland als oorzaak voor het niet kunnen zoeken naar legaal werk (zie supra). Echter verklaart u een beetje Engels te spreken (NPO, p. 7). Doorheen uw verklaringen toont u niet aan dat u doorgedreven stappen hebt ondernomen om een tewerkstelling te vinden in Griekenland en zich er te integreren in de samenleving, hetgeen aantoont dat het eerder uw intentie was om dit land te verlaten.

Het mag duidelijk zijn dat u doorheen uw verklaringen geenszins aantoont dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang had tot de arbeidsmarkt in Griekenland.

Nochtans blijkt uit uw verklaringen wel duidelijk dat u zelfredzaam en zelfstandig bent en uw plan kan trekken. Dit blijkt allereerst uit het feit dat u erin slaagde om uw Grieks reispaspoort te bekomen (NPO, p. 5). Uit de beschikbare informatie blijkt dat u dit document kreeg uitgereikt op 3 augustus 2023, alsook dat het geldig is tot 2 augustus 2028 (Cedoca aanvraag derde landen – Griekenland, dd. 9 oktober 2025; blauwe map administratief dossier). Personen die internationale bescherming genieten in Griekenland krijgen evenwel niet automatisch een reisdocument maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal

Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Uit het feit dat u een reispaspoort kreeg uitgereikt, blijkt duidelijk uw zelfredzaamheid alsook dat u wel degelijk uw weg binnen de Griekse administratie wist te vinden om u te vergewissen van de nodige stappen die u diende te zetten, en ook wist te zetten, én over de nodige financiële middelen beschikte om de kosten te betalen. Uw verklaring dat u zich niet kan herinneren of u die administratieve kost hebt betaald (NPO, p. 5-6) verandert niets aan deze analyse.

Uw zelfredzaamheid en uw kunde om vlot uw weg te vinden binnen de Griekse administratie blijkt tevens uit uw verklaringen omtrent de verschillende hulporganisaties in Griekenland die u hebt aangesproken. Zo ging u in Kos te rade bij verschillende organisaties die hulp bieden met betrekking tot huisvesting in gedeelde woningen (NPO, p. 12). In Athene sprak u hiertoe de organisatie Helios aan (NPO, p. 13). Bij al deze hulporganisaties kon u uw naam laten registreren maar u werd naar eigen zeggen nooit een woonplaats aangeboden door hen (NPO, p. 12-13). Los van de vaststelling dat u inzake uw registratie bij deze hulporganisaties niet verder raakt dan blote beweringen die u nergens mee staft, vormt het bestaan van enige wachttermijn alvorens begunstigen van internationale bescherming in Griekenland een woning toegewezen krijgen via zulke hulporganisaties geen indicatie dat uw grondrechten er concreet geschonden werden. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat een begunstigde om internationale bescherming die zich laat registreren mogelijks op een wachtlijst kan komen indien het aantal plaatsen in zijn/haar regio reeds bezet is (zie COI Focus Griekenland – Helios+ en Helios Junior, dd. 17.09.2025; blauwe map administratief dossier). Uit uw verklaringen kan bovendien niet blijken dat u na uw vertrek uit Griekenland en komst naar België nog hebt geïnformeerd bij deze organisaties wat betreft uw huidige plek op de wachtlijst, en of u op heden mogelijks op een woonst kan rekenen. Verder toont uw beslissing om naar België te reizen nogmaals aan dat u niet echt de intentie had zich duurzaam te vestigen in de EU-lidstaat die u internationale bescherming verleende, i.c. Griekenland.

Verder kon u rekenen op een vriend die uw ticket boekte en betaalde voor de boot van Kos naar Athene (NPO, p. 13). Ook uw reis van Griekenland naar België werd voor u geregeld, ditmaal door uw vader en broer in België (NPO, p. 13).

Dit alles getuigt van een hoge mate aan zelfredzaamheid en het beschikken over een netwerk en de middelen om uw reis doorheen en uw vertrek uit Griekenland te bewerkstelligen.

Met betrekking tot de door u verklaarde medische problemen kunnen de volgende zaken worden opgemerkt. Voor uw slaapproblemen vroeg u in Griekenland hulp in ziekenhuizen in Kos en Athene, zowel toen u nog in de asielprocedure zat als toen u erkend vluchteling was, maar u werd weggestuurd omdat u dakloos was en geen documenten in uw bezit had (NPO, p. 3). Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat, wat betreft uw situatie toen u nog een verzoeker om internationale bescherming was, deze niet representatief is voor de situatie waarin u daaropvolgend als begunstigde van internationale bescherming, dus nadat u er als vluchteling werd erkend, verkeerde. Met betrekking tot de weigering om u medische hulp te verschaffen toen u reeds erkend vluchteling was, verklaart u zelf dat dit kwam doordat u toen geen documenten in uw bezit had (NPO, p. 3). Evenwel verklaart u wel degelijk te beschikken over een AMKA (NPO, p. 6)."

"Er kan met betrekking tot uw tand- en oogproblemen bovendien niet worden gesteld dat u in de onmogelijkheid verkeerde om toegang te krijgen tot medische hulpverlening in Griekenland. Uit wat u liet optekenen blijkt namelijk dat u zich hiervoor nooit tot een dokter of medische instantie heeft gewend. Het mag duidelijk dat u geen hulp kan geboden worden als u hier niet naar vraagt noch u tot de bevoegde diensten wendt."

Bovenstaande vaststellingen, gepaard met verzoekers kortstondig verblijf in Griekenland van ongeveer één jaar, doen leiden tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Nochtans heeft verzoeker hiertoe duidelijk de capaciteiten, gelet op zijn zelfredzaamheid en het ontbreken van enige kwetsbaarheid in zijn hoofd.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoon. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de

voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

10. Het feit dat de moeder en zus van verzoeker in België als vluchteling zijn erkend betekent niet dat verzoeker zelf automatisch bescherming in België verkrijgt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt immers individueel beoordeeld op basis van de eigen omstandigheden en merites van de verzoeker.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of onvankelijk.

3. Met zijn betoog en zijn aanvullende nota neergelegd ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 15 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via de aanvullende nota heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals het RSA-rapport van april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar de elementen van het verzoekschrift, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

3.4. In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota nog verwijst naar rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad, wenst de Raad vooreerst op te merken dat verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig is bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

3.5. Ter terechtzitting verwijst verzoeker naar zijn situatie in Gaza, Turkije en Griekenland en vindt België een veilig en stabiel land. Verzoeker stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 15 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP